

اثر سالیسیلیک اسید در تخفیف تنش خشکی از طریق بهبود برخی صفات مورفولوژیک، فیزیولوژیک، عملکرد بوته و اجزای آن در گیاه خردل (*Brassica campestris* var. parkland)

سید فاضل فاضلی کاخکی^{۱*}، محمد غیاث آبادی^۲، مرتضی گلدانی^۳

۱. دکترای فیزیولوژی گیاهان زراعی و مدرس مرکز آموزش جهاد کشاورزی خراسان رضوی؛
۲. کارشناس ارشد زراعت؛ ۳. دانشیار و عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۸/۲۰؛ تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۸/۱۸

چکیده

سالیسیلیک اسید در کاهش اثرات تنش اکسیداتیو به عنوان یک تنش ثانویه در شرایط خشکی موثر است. به منظور بررسی تاثیر سالیسیلیک اسید در کاهش اثرات تنش خشکی بر گیاه خردل (*Brassica campestris* var. parkland)، آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۹۱ انجام شد، که در آن فاکتور اول سالیسیلیک اسید در سه سطح (صفر، ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm) و فاکتور دوم تنش خشکی در سه سطح (۷۵، ۵۰ و ۲۵ درصد ظرفیت زراعی) بود. محلول پاشی برگ‌ها با سالیسیلیک اسید یک هفته قبل از آغاز تنش خشکی شروع شد و با فاصله هفت روز، تا سه هفته بعد از اعمال تنش خشکی ادامه یافت. نتایج نشان داد که اثر سالیسیلیک اسید و تنش خشکی بر تمام صفات مورفوفیزیولوژیک، وزن دانه در بوته و اجزای آن معنی‌دار بود. بیشترین ارتفاع بوته از اعمال تیمار ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۷۵FC به دست آمد. بیشترین مقدار فتوسنتز و شاخص پایداری غشاء از اعمال تیمار ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در تیمار تنش خشکی ۷۵FC به دست آمد. بیشترین وزن دانه در بوته نیز از اعمال غلظت ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در تیمار تنش خشکی ۷۵FC با مقدار ۱/۴۳ گرم به دست آمد. نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که بیشترین همبستگی مثبت و معنی‌دار بین وزن دانه در بوته با تعداد دانه در غلاف ($r=0/93^{**}$)، با تعداد غلاف در بوته ($r=0/84^{**}$) و وزن ۱۰۰ دانه ($r=0/84^{**}$) وجود داشت. در بین صفات فیزیولوژیک نیز بیشترین همبستگی مثبت و معنی‌دار ($r=0/53^{**}$) بین فتوسنتز و وزن دانه در بوته مشاهده شد. به طور کلی به نظر می‌رسد اعمال تیمار ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید از طریق بهبود برخی صفات فیزیولوژیک به کاهش اثرات مضر کمبود آب کمک کرده و سبب بهبود رشد و تولید در گیاه خردل شده است.

واژه‌های کلیدی: سطح برگ، شاخص پایداری غشاء، تعداد غلاف در بوته، وزن دانه در بوته

مقدمه

تنش خشکی در اکثر مناطق دنیا مهمترین عامل محدود کننده در گسترش و زادآوری گیاهان در سیستم‌های طبیعی و کشاورزی شناخته شده است (Hanson and Hitz, 1982)، به طوری که عامل تنش خشکی به تنهایی سبب کاهش ۴۵ درصد عملکرد در گیاهان زراعی شده است (Kafi et al., 2009). ایران دارای اقلیمی خشک و نیمه خشک، با متوسط بارندگی ۲۵۰ میلی‌متر در سال است که یک سوم بارندگی جهان را دارد و نقشه خطوط همباران نشان می‌دهند که بالغ بر ۹۰ درصد مناطق ایران تحت

تنش خشکی قرار دارند. تنش خشکی در مقایسه با سایر تنش‌ها به صورت ناگهانی رخ نمی‌دهد و شدت آن به آرامی در گیاه افزایش می‌یابد (Koocheki and Alizadeh, 1995). بنابراین مدت زمان از نظر بقاء در شرایط تنش خشکی نقش مهمی را ایفا می‌کند. خشکی، تنشی چند بعدی است که بر سطوح گوناگون سازمان گیاه اثر می‌گذارد به طوری که تنش رطوبتی می‌تواند بسیاری از جنبه‌های متابولیسم و رشد گیاه را تحت تاثیر قرار دهد (Kafi et al., 2009). آماس سلولی، باز و بسته شدن روزنه‌ها،

اسید سبب بهبود رشد و ایجاد تحمل در گیاهچه‌های جو (Metwally et al., 2003)، کاهش میزان تبخیر و تعرق، تنظیم هدایت روزنه‌ای و فتوسنتز در ذرت و سویا (Khan et al., 2003)، جذب و انتقال یون در ذرت (Gunes et al., 2005) شده است. بررسی‌های دیگر نیز نشان می‌دهد که کاربرد سالیسیلیک اسید سبب ایجاد تحمل به تنش خشکی در گندم (Singh and Usha, 2003)، سبب کاهش اثرات بازدارندگی تنش خشکی در گوجه فرنگی و لوبیا (Senaratna et al., 2000) و سبب ایجاد تحمل به تنش گرما در خردل (Dat et al., 1998) شد.

خردل گیاهی قدیمی که به طور وسیعی در نواحی خشک و نیمه خشک رشد می‌کند (Singh et al., 2011). و به دلیل داشتن موسیلاژ خاصیت آرام‌بخش داشته و منبع غنی از پروتئین، کلسیم، منیزیم، سلنیوم و پتاسیم است، که به آن خاصیت ضد التهابی، آنتی باکتریال و کمک در تسریع جریان خون داده است. به علاوه از روغن و دانه این گیاه نیز در صنایع غذایی استفاده می‌شود. این تحقیق به منظور بررسی اثر سالیسیلیک اسید در تخفیف اثرات تنش خشکی در این گیاه در شرایط کنترل شده طراحی و اجرا شد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه در سال ۱۳۹۱ در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد اجرا شد. برای این منظور از گلدان‌هایی با قطر ۳۰ و ارتفاع ۳۰ سانتی متر استفاده گردید و سپس گلدانها از رس، شن و ماسه به نسبت ۱:۱:۱ پر شد، به طوری که وزن خاک گلدان به ۸ کیلوگرم رسید. به هر گلدان مقدار ۲/۵ گرم کود کامل NPK داده شد و تعداد ۱۰ عدد بذر ضد عفونی شده خردل (*Brassica campestris* var. parkland) که از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی دریافت شده بود، در هر گلدان کاشته شد. پس از سبز شدن و تنک کردن، در هر گلدان تعداد ۴ بوته با فاصله یکنواخت از هم قرار داشت. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام شد، که در آن فاکتور اول سالیسیلیک اسید، در سه سطح صفر، ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm و فاکتور دوم تنش خشکی در سه سطح ۷۵، ۵۰ و ۲۵ درصد ظرفیت زراعی خاک مورد استفاده بود. اعمال تیمارهای آبیاری پس از جوانه‌زنی و سبز شدن بذرها تا اتمام رشد

فرآیندهای فتوسنتز، تنفس و تعرق تحت تاثیر کمبود آب قرار گرفته و کاهش می‌یابد. تاثیر کمبود آب در چند نوبت تا تنش سنگین خشکی سبب مختل شدن فرآیندهای فیزیولوژیکی، تغییر در متابولیسم کربوهیدرات‌ها، تغییر در ساختمان پروتئین‌ها و فعالیت آنزیم‌ها می‌شود (Sinha and Patil, 1986). که این تغییرات در نهایت سبب ایجاد تغییرات مورفولوژیکی در بذر، گیاهچه، برگ، ارتفاع و شکل گیاه می‌شود (Levitt, 1980). بسیاری از هورمون‌های گیاهی مانند اسید آسزیک و اتیلن و نیز انواع گونه‌های اکسیژن فعال و فسفولیپیدها می‌توانند به بخش‌های مختلف گیاه حرکت کرده و در پاسخ گیاه به شرایط تنش کمک نمایند (Secenji et al., 2005).

سالیسیلیک اسید^۱ (SA) ترکیبی فنولیک و تنظیم کننده بسیاری از فرآیندهای فیزیولوژیک در گونه‌های گیاهی است که توزیع آن در سرتاسر گیاه سبب ایجاد تحمل به تنش‌های زنده و غیر زنده در گیاهان می‌گردد. این ماده در تنظیم بسیاری از فرآیندهای فیزیولوژیکی مانند باز و بسته شدن روزنه‌ها، القای گلدهی، رشد و نمو، سنتز اتیلن و تنفس نقش دارد (Raskin, 1992). سالیسیلیک اسید در گیاهانی که تحت تنش‌های محیطی قرار دارند نقش حفاظتی دارد. در همین رابطه آگروال و همکاران (Agrawal et al., 2005) گزارش کردند که محلول پاشی برگ گندم با سالیسیلیک اسید در شرایط تنش ملایم خشکی سبب بهبود میزان کلروفیل، محتوای نسبی آب برگ، کاهش میزان تولید هیدروژن پراکسید (H_2O_2) و کاهش میزان پراکسیداسیون لیپیدها شد. در مطالعه دیگری هوروات و همکاران (Horvath et al., 2007) گزارش کردند که اسید سالیسیلیک از طریق جلوگیری از ضایعه اثر تنش اکسیداتیو در غشاء (پراکسیداسیون لیپیدها) سبب پایداری غشاء و باعث ایجاد تحمل به شرایط تنش می‌شود. در بررسی دیگری نیز گزارش شده که کاربرد سالیسیلیک اسید در شرایط تنش خشکی تاثیری بر رشد گندم نداشت (waseem et al., 2006). بنابراین موفقیت در کاربرد سالیسیلیک اسید به چندین عامل بستگی دارد که شامل گونه گیاهی، مرحله نمو گیاه، روش کاربرد و غلظت آن است (Joseph et al., 2010). تحقیقات نشان می‌دهد که کاربرد سالیسیلیک

اندازه‌گیری شد (Fazeli Kakhki et al., 2012). به منظور تعیین میزان پایداری غشاء (از طریق اندازه‌گیری میزان نشت الکترولیت برگ) از هر تیمار پنج دیسک برگی به قطر ۷ میلی متر از برگ جوان کاملاً توسعه یافته جدا شده و سپس در ۲۰ میلی لیتر آب مقطر دو بار تقطیر شده به مدت ۲۴ ساعت در دمای اطاق نگهداری شد. سپس میزان هدایت الکتریکی محلول فوق به عنوان نشت اولیه اندازه‌گیری شد (EC1)^۱. جهت اندازه‌گیری نشت ثانویه نمونه‌ها داخل بن‌ماری با دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد و به مدت یک ساعت قرار داده شدند. سپس نمونه‌ها سرد شده و به مدت یک ساعت بر روی شیکر قرار گرفتند، سپس میزان هدایت الکتریکی نمونه‌ها به عنوان نشت ثانویه (EC2) اندازه‌گیری شد. شاخص پایداری غشاء^۲ از معادله (۱) محاسبه شد (Sairam et al., 2002).

$$MSI = [(EC_1/EC_2) - 1] \times 100 \quad [1]$$

جهت اندازه‌گیری مقدار محتوای آب نسبی برگ (RWC)^۳، دو روز بعد از آبیاری در ساعت ۸ تا ۱۰ صبح، ۱۰ دیسک برگ (با قطر ۷ میلی متر) از برگ‌های جوان کاملاً توسعه یافته انتخاب و پس از توزین اولیه (وزن تر)، ۲۴ ساعت در داخل آب مقطر قرار گرفته، سپس مجدداً توزین شدند (وزن تورژسانس) و در مرحله بعد به مدت ۲۴ ساعت در آون ۷۴ درجه قرار گرفته و سپس توزین شدند (وزن خشک). مقدار نسبی آب برگ از طریق معادله (۲) محاسبه شد (Smart and Bingham, 1974).

$$RWC = \frac{\text{وزن خشک} - \text{وزن تر}}{\text{وزن خشک} - \text{وزن تورژسانس}} \times 100 \quad [2]$$

قبل از برداشت، ارتفاع ساقه اصلی، تعداد و طول شاخه جانبی اندازه‌گیری شدند. بعد از برداشت، وزن تر گیاه، وزن برگ و سطح برگ، وزن ریشه، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، وزن ۱۰۰ دانه و وزن دانه در بوته تعیین شدند. نمونه‌ها در آون ۷۴ درجه به مدت ۴۸ ساعت خشک شده و سپس وزن خشک اندام‌های هوایی گیاه تعیین شد. داده‌ها در جداول مربوطه ثبت و با استفاده از نرم افزارهای آماری MINTAB و MSTAT-C تجزیه واریانس شدند. جهت مقایسه میانگین داده‌ها از آزمون LSD استفاده شد.

گیاه انجام شد. برای اعمال تیمارهای آبیاری از روش وزنی استفاده شد. برای این منظور ابتدا از ترکیب خاک مورد نظر ۱۰۰ گرم برداشته و جهت تعیین میزان رطوبت آن در آون ۷۴ درجه به مدت ۴۸ ساعت گذاشته شد. سه گلدان به عنوان نمونه انتخاب و آب به آنها اضافه شد تا از انتهای گلدان آب خارج شود، سپس روی گلدان‌ها به منظور جلوگیری از تبخیر آب پلاستیک کشیده شد و پس از ۲۴ و ۴۸ ساعت آنها را توزین نموده و در صورت ثابت شدن وزن گلدان‌ها در دو روز متوالی، در این حالت، خاک مورد نظر در ظرفیت زراعی قرار دارد. سپس وزن نهایی گلدان‌ها را از وزن گلدان بدون آب کسر گردید تا میزان آب داده شده محاسبه گردد. برای محاسبه میزان واقعی آب در ظرفیت زراعی در هر گلدان، میزان رطوبت در ۱۰۰ گرم وزن خاک آون را محاسبه و از میزان آب هر گلدان در ظرفیت زراعی کسر گردید. بنابراین میزان آب در ظرفیت زراعی خاک مورد نظر محاسبه و سپس ۷۵٪، ۵۰٪ و ۲۵٪ این آب به عنوان تیمار تنش خشکی اعمال گردید. برای این منظور بر اساس محاسبه میزان آب مورد نیاز در هر تیمار، به‌طور روزانه ابتدا گلدان‌ها وزن و زمانی که وزن گلدان‌ها از مقدار محاسبه شده برای هر تیمار کمتر بود، آب داده شد تا به وزن مورد نظر برای هر تیمار تنش خشکی برسد. محلول پاشی برگی با سالیسیلیک اسید یک هفته قبل از آغاز تنش خشکی شروع شد و با فاصله هفت روز، تا سه هفته بعد از اعمال تنش خشکی ادامه یافت (Najafian et al., 2009). در هر بار محلول پاشی برای هر گلدان ۱۵۰ میلی‌لیتر سالیسیلیک اسید در تیمارهای مختلف استفاده شد (Wang and Li, 2005). پس اتمام مراحل رشد گیاه و در مرحله رسیدگی فیزیولوژیکی آبیاری قطع و اندازه‌گیری‌های لازم انجام شد. در مرحله ۵۰ درصد گلدهی اندازه‌گیری‌های زیر انجام شد.

اندازه‌گیری میزان فتوسنتز و تعرق توسط دستگاه فتوسنتز مدل LCA4 روی جوان‌ترین برگ کاملاً توسعه‌یافته از بوته‌های متفاوت در هر گلدان انجام شد و زمان اندازه‌گیری فاصله بین ساعات ۱۲-۱۰ قبل از ظهر بود. هر اندازه‌گیری حدود سه تا پنج دقیقه به طول انجامید. هدایت روزنه‌ای و محتوای کلروفیل برگ از دستگاه‌های پرومتر و کلروفیل‌متر^۱ بر روی جوان‌ترین برگ کاملاً توسعه یافته

2. Electrical Conductivity
3. Memberane Stability Index
4. Relative Water Content

1. Mintola Reading SPAD-502, Japan

نتایج

ارتفاع: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که ارتفاع بوته تحت تاثیر سالیسیلیک اسید، تنش خشکی و برهمکنش آنها معنی‌دار ($P < 0.01$) شد (جدول ۱). بیشترین ارتفاع از اعمال تیمار ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید به دست آمد. با افزایش تنش خشکی ارتفاع بوته کاهش یافت، به طوری که در تیمار خشکی ۲۵FC میزان کاهش ارتفاع نسبت به تیمار خشکی ۷۵FC حدود ۱۸ درصد بود (جدول ۲). بیشترین ارتفاع بوته از اعمال تیمار ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و تیمار خشکی ۷۵FC بدست آمد و کمترین آن از اعمال تیمار ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و تیمار خشکی ۲۵FC حاصل شد. با افزایش تنش خشکی تا سطح ۵۰ درصد FC، اعمال ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید توانست ارتفاع بوته را نسبت به سایر تیمارها در همین سطح تنش خشکی بهبود بخشد. با افزایش تنش خشکی به ۲۵FC، اعمال تیمار ۱۰۰ ppm اسید سالیسیلیک نسبت به تیمار ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در همین سطح تنش خشکی حدود ۹ درصد افزایش نشان داد (جدول ۳).

تعداد و طول شاخه: سالیسیلیک اسید تاثیر معنی‌داری ($P < 0.01$) بر تعداد شاخه در بوته داشت (جدول ۱). بیشترین تعداد شاخه در بوته با تعداد ۴/۴۴ شاخه در بوته در غلظت ۱۰۰ ppm آن به دست آمد و با افزایش غلظت سالیسیلیک اسید تعداد شاخه کاهش یافت (جدول ۲). تعداد شاخه در بوته تحت تاثیر تنش خشکی قرار نگرفت (جدول ۱). نتایج برهمکنش سالیسیلیک اسید و تنش خشکی بر تعداد شاخه معنی‌دار ($P < 0.01$) بود (جدول ۱). بیشترین مقدار این صفت از اعمال تیمار ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۲۵FC به دست آمد که نسبت به سطح صفر سالیسیلیک اسید در همین سطح تنش حدود ۵۶ درصد افزایش داشت. اعمال ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در سطوح مختلف تنش خشکی نیز نشان داد که با افزایش سطح تنش میزان این صفت اندکی نسبت به تیمار خشکی ۷۵FC افزایش داشت (جدول ۳). طول شاخه در بوته تحت تاثیر سالیسیلیک اسید، سطوح مختلف تنش خشکی و برهمکنش آنها معنی‌دار ($P < 0.01$) بود (جدول ۱). اعمال تیمار سالیسیلیک اسید اثر افزایش‌دهی بر طول شاخه در بوته داشت به طوری که با افزایش آن به ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm

طول شاخه نسبت به سطح صفر آن به ترتیب حدود ۴۶ و ۲۸ درصد افزایش داشت اما با اعمال سطوح تنش خشکی طول شاخه کاهش یافت (جدول ۲). نتایج برهمکنش تیمارهای فوق نشان داد که بیشترین طول شاخه در بوته از اعمال غلظت ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در سطح تنش خشکی ۷۵FC به مقدار ۳۳/۳ سانتی متر حاصل شد و کمترین مقدار صفت فوق در سطح تنش خشکی ۷۵FC و غلظت صفر ppm سالیسیلیک اسید به دست آمد (جدول ۳).

سطح و وزن برگ: تاثیر تیمارهای سالیسیلیک اسید، تنش خشکی و برهمکنش آنها بر سطح و وزن برگ معنی‌دار بود ($P < 0.01$) (جدول ۱). تیمار ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید با مقدار ۹۴/۱ سانتی‌متر مربع بیشترین سطح برگ و تیمار سطح صفر آن با ۷۶/۳ سانتی‌متر مربع کمترین مقدار آن را داشت (جدول ۲). با افزایش تنش خشکی سطح برگ کاهش یافت به طوری که در تیمار تنش خشکی ۲۵FC مقدار صفت مذکور نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵FC حدود ۵۰ درصد کاهش داشت (جدول ۲). برهمکنش سالیسیلیک اسید و تنش خشکی بر سطح برگ ($P < 0.01$) معنی‌دار بود (جدول ۱). بیشترین سطح برگ از اعمال تیمار ۱۰۰ ppm اسید سالیسیلیک و تیمار تنش خشکی ۷۵FC به دست آمد که نسبت به سطح صفر سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۷۵FC، ۱۸ درصد افزایش داشت و کمترین مقدار این صفت در تیمار تنش خشکی ۲۵FC و عدم مصرف سالیسیلیک اسید با مقدار ۴۳/۷ سانتی متر مربع حاصل شد (جدول ۳). با افزایش تنش خشکی نیز وزن برگ کاهش یافت به طوری که در تیمارهای ۵۰٪ و ۲۵٪ FC میزان کاهش وزن برگ نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵FC به ترتیب ۱۷ و ۳۶ درصد بود. وزن برگ در تیمار تنش خشکی ۷۵FC، ۹۵۷ گرم بود (جدول ۲). اعمال ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید سبب کاهش ۶ درصد وزن برگ و افزایش سالیسیلیک اسید به ۲۰۰ ppm سبب افزایش ۵ درصدی وزن برگ نسبت به سطح صفر آن شد (جدول ۲). نتایج برهمکنش تیمارها نشان داد که اعمال غلظت ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در سطح تنش خشکی ۷۵FC نسبت به سطح صفر و ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در همین سطح تنش خشکی سبب بهبود وزن برگ به

مذکور به مقدار حدود ۱۹ درصد نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵FC٪ شد و با افزایش تنش خشکی به ۲۵FC٪ وزن خشک ریشه به ۵/۵۷ گرم رسید (جدول ۲). نتایج برهمکنش داده نشان داد که بیشترین مقدار وزن ریشه از اعمال ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید و در تیمار تنش خشکی ۷۵FC٪ به مقدار ۸/۳ گرم به دست آمد و کمترین مقدار صفت فوق در اعمال ۲۰۰ppm سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۲۵ FC٪ و به مقدار ۳/۹۳ گرم حاصل شد که نسبت به سطح صفر و ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید و در همین سطح تنش خشکی به ترتیب حدود ۵ و ۲۳ درصد کاهش داشت (جدول ۳).

ترتیب به مقدار حدود ۸ و ۱۴ درصد شد. کمترین مقدار صفت فوق به مقدار ۰/۵۴۱ گرم و از اعمال ۲۰۰ppm سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۲۵ FC٪ به دست آمد (جدول ۳).

وزن خشک ریشه: نتایج تجزیه واریانس حاکی از اثر معنی‌دار ($P < 0.01$) تیمارهای سالیسیلیک اسید، تنش خشکی و برهمکنش آنها بر وزن خشک ریشه در بوته بود (جدول ۱). غلظت ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید سبب افزایش ۱۲ درصدی وزن خشک ریشه نسبت به سطح صفر سالیسیلیک اسید شد و با افزایش غلظت سالیسیلیک اسید به ۲۰۰ppm، وزن خشک ریشه کاهش یافت (جدول ۲). افزایش تنش خشکی به ۵۰ FC٪ سبب کاهش صفت

جدول ۱. منابع تغییر، درجه آزادی و میانگین مربعات ارتفاع، تعداد و طول شاخه، سطح برگ، وزن خشک برگ، وزن خشک ریشه، نشت الکتروولیت‌ها، محتوای آب نسبی برگ، عدد کلروفیل متر، فتوسنتز، هدایت روزنه‌ای، تعرق، غلاف در بوته، دانه در غلاف، وزن صد دانه و وزن دانه در بوته گیاه خردل تحت تاثیر سالیسیلیک اسید و شرایط تنش خشکی در شرایط گلخانه در مشهد، ۱۳۹۱.

Table 1- Source of variation, degree of free and mean of squares height, number and length of branch per plant, leaf area, dry leaf weight, dry root weight, membrane stability index, relative water content, spad, photosynthesis, stomata conductivity, transpiration, pod per plant, seed per pod, 100-seed weight and seed weight per plant in mustard plant effected salicylic acid and drought stress in green house condition in mashhad, 2012.

منابع تغییرات	درجه آزادی	ارتفاع	تعداد شاخه در بوته	طول شاخه	سطح برگ	وزن خشک برگ	وزن خشک ریشه	عدد کلروفیل متر	فتوسنتز
S.O.V	df	Height	Branches per plant	Branch Length	Leaf area	Leaf weight	Dry root	Spad	Photosynthesis
SA†	2	508**	8.03**	400**	749**	0.01**	2.51**	114**	0.98**
D	2	511**	1.37 ^{ns}	3.11**	7141**	0.26**	28.1**	145**	7.49**
Interaction SA×D	4	348**	2.03**	42.8**	60.2**	0.01**	0.26**	17.2*	0.11**
(Error) خطا	18	17.2	0.29	2.81	4.6	0.001	0.37	5.38	0.04
(CV) ضریب تغییرات		8.70	15.16	7.95	7.29	6.28	10.39	6.70	5.64

Table 1. Continued

منابع تغییرات	درجه آزادی	تعرق	هدایت روزنه‌ای	شاخص پایداری غشاء	محتوای آب نسبی	غلظت در بوته	دانه در غلاف	وزن صد دانه	وزن دانه در بوته
S.O.V	df	Transpiration	Stomatal conductivity	Membrane Stability Index	Relative Water Content	Pod per plant	Seed per pod	100-Seed weight	Seed weight per plant
SA†	2	1.01**	502**	49.8**	34.1**	26.3**	522**	0.01 ^{ns}	1.37**
D	2	2.74**	10266**	64.7**	1008.1**	2.77**	226**	0.01**	0.26**
Interaction SA×D	4	0.09*	565**	9.01**	42.2**	3.11**	3.28**	0.000 ^{ns}	0.09**
(Error) خطا	18	0.02	7.0	1.42	2.15	0.44	2.70	0.001	0.01
(CV) ضریب تغییرات		5.87	4.08	6.67	8.05	10.71	7.54	5.44	12.56

^{ns}، * و ** غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد.

^{ns}، * and ** are non- significant and significant at the 5 and 1% probability level respectively

SA†: تیمار سالیسیلیک اسید ؛ D: تیمار تنش خشکی ؛ (CV) ضریب تغییرات

جدول ۲. مقایسه میانگین اثرات ساده سالیسیلیک اسید و تنش خشکی بر صفات مورفولوژیک (ارتفاع بوته، تعداد و طول شاخه، وزن خشک برگ و وزن خشک ریشه)، فیزیولوژیک (فتوسنتز، عدد کلروفیل متر، شاخص پایداری غشاء، محتوای نسبی آب، تعرق، هدایت روزنه ای)، عملکرد و اجزاء عملکرد (غلظت در بوته، دانه در غلاف، وزن ۱۰۰ دانه و وزن دانه در بوته) گیاه خردل، ۱۳۹۱.

Table 2. Mean comparison simple effects Salicylic Acid and Drought stress treatments on morphology (plant height, number and length branch per plant and root dry weight), physiology (Photosynthesis, Spad, MSI, RWC, Transpiration, Stomata conductivity) and components yields (number pod per plant, seed number per pod, 100-weight and seed weight per plant) traits in mustard plant in 2012.

تیما	ارتفاع (سانتی متر)	تعداد شاخه در بوته	طول شاخه (سانتی متر)	سطح برگ (سانتی متر مربع)	وزن خشک برگ (گرم)	وزن خشک ریشه (گرم)	عدد کلروفیل متر	فتوسنتز (میکرومول CO ₂ بر متر مربع در ثانیه)
Treatment	Height (Cm)	Branches per plant	Branch Length (Cm)	Leaf area (Cm ²)	Leaf weight (g)	Dry root (g)	Spad	Photosynthesis (μmol CO ₂ . m ⁻² . s ⁻¹)
SA1*	76.3 ^a	3.0 ^b	15.0 ^c	76.3 ^c	0.787 ^b	5.73 ^b	38.5 ^a	7.71 ^c
SA2	64.2 ^b	4.44 ^a	20.1 ^b	94.1 ^a	0.743 ^c	6.50 ^a	33.8 ^b	8.35 ^a
SA3	78.0 ^a	2.67 ^b	28.0 ^a	86.7 ^b	0.829 ^a	5.89 ^b	31.5 ^c	7.96 ^b
D1**	80.8 ^a	3.00 ^a	21.9 ^a	110 ^a	0.957 ^a	5.47 ^a	38.2 ^a	8.77 ^a
D2	72.0 ^b	3.33 ^a	20.9 ^a	91.9 ^b	0.791 ^b	4.41 ^b	36.3 ^b	8.24 ^b
D3	65.8 ^c	3.78 ^a	15.7 ^b	55.1 ^c	0.611 ^c	5.57 ^a	35.4 ^b	7.00 ^c

Table 2. Continued

تیما	تعرق	هدایت روزنه‌ای	شاخص پایداری غشاء (%)	محتوای آب نسبی (%)	غلظت در بوته	دانه در غلاف	وزن صد دانه	وزن دانه در بوته
Treatment	Transpiration	Stomatal conductivity	Membrane Stability Index (%)	Relative Water Content (%)	Pod per plant	Seed per pod	100-Seed weight (g)	Seed weight per plant (g)
SA1*	70.8 ^a	6.65 ^a	74.0 ^a	73.7 ^a	5.78 ^b	25.8 ^b	0.279 ^a	0.423 ^b
SA2	67.5 ^b	5.91 ^c	70.9 ^b	71.6 ^b	8.11 ^a	38.4 ^a	0.324 ^a	1.04 ^a
SA3	56.5 ^c	6.21 ^b	69.4 ^c	69.8 ^c	4.78 ^c	24.8 ^b	0.270 ^a	0.307 ^c
D1**	99.2 ^a	6.61 ^a	73.0 ^a	82.7 ^a	6.78 ^a	35.1 ^a	0.326 ^a	0.785 ^a
D2	63.8 ^b	5.31 ^b	73.2 ^a	70.8 ^b	5.43 ^b	28.7 ^b	0.283 ^b	0.505 ^b
D3	31.7 ^c	4.08 ^c	68.4 ^b	61.6 ^c	4.80 ^c	25.2 ^c	0.264 ^b	0.476 ^c

در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف مشترک بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی‌داری با هم ندارند. Means in each column, that have same alphabet are not significantly different at $\alpha=0.05$ by LSD test.

*: تیمار سالیسیلیک اسید (SA1: صفر، SA2: ۱۰۰ ppm و SA3: ۲۰۰ ppm).

** : تیمار تنش خشکی: (D1: ۷۵٪ FC، D2: ۵۰٪ FC و D3: ۲۵٪ FC).

** : Drought Stress: D1: %75 FC, D2: %50 FC and D3: %25 FC

معنی‌داری نداشت و در تیمار تنش خشکی ۲۵٪ FC مقدار شاخص پایداری غشاء با ۶٪ کاهش نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC به ۴/۶۸ درصد رسید (جدول ۲). نتایج برهمکنش تیمارها نشان داد بیشترین مقدار صفت فوق از اعمال سطح ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC حاصل شد، با این حال مقدار آن با

شاخص پایداری غشاء: تیمار سالیسیلیک اسید، خشکی و برهمکنش آنها بر شاخص پایداری غشاء اثر معنی‌داری ($P < 0.01$) داشت (جدول ۱). بیشترین و کمترین شاخص پایداری غشاء از تیمار صفر و ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید به دست آمد و در شرایط تنش خشکی مقدار صفت مذکور در دو سطح تنش خشکی ۷۵٪ و ۵۰٪ FC با هم اختلاف

که نسبت به عدم مصرف آن حدود ۸ درصد بیشتر بود و کمترین مقدار آن در تیمار صفر سالیسیلیک اسید حاصل شد. در شرایط تنش خشکی بیشترین مقدار فتوسنتز از تیمار خشکی ۷۵FC/به دست آمد. افزایش تنش خشکی به ۲۵FC/ سبب کاهش ۲۰ درصدی فتوسنتز نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵FC/ شد، مقدار کاهش صفت مذکور در تیمار تنش خشکی ۵۰FC/ نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵FC/ حدود ۶ درصد بود (جدول ۲). نتایج بر-همکنش داده‌ها نشان داد که بیشترین مقدار صفت مذکور در تیمار تنش خشکی ۷۵FC/ و اعمال ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید به دست آمد که نسبت به عدم مصرف سالیسیلیک اسید در همین سطح تنش خشکی حدود ۵ درصد افزایش نشان داد (جدول ۳). در تیمار تنش خشکی ۲۵FC/ در تمام سطوح اعمال سالیسیلیک اسید مقدار فتوسنتز نسبت به سایر تیمارها کاهش داشت، که بیشترین کاهش آن در سطح صفر سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۲۵FC/ حاصل شد که مقدار کاهش آن نسبت به مصرف ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید به ترتیب حدود ۱۱ و ۸ درصد بود (جدول ۳).

هدایت روزنه‌ای: اثر سالیسیلیک اسید، تنش خشکی و برهمکنش آنها بر مقدار هدایت روزنه‌ای معنی‌دار ($P < 0.01$) بود (جدول ۱). کمترین مقدار هدایت روزنه‌ای از اعمال ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید به دست آمد که نسبت به تیمار عدم مصرف آن حدود ۱۱ درصد کاهش داشت. افزایش خشکی به ۵۰ و ۲۵ درصد FC سبب کاهش صفت مذکور نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵FC/ به ترتیب حدود ۲۰ و ۳۸ درصد شد (جدول ۲). مقدار هدایت روزنه‌ای در شرایط اعمال ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در تمامی سطوح تیمار تنش خشکی نسبت به اعمال ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید بیشتر بود. کمترین هدایت روزنه‌ای از اعمال ۱۰۰ ppm اسید سالیسیلیک در تیمار خشکی ۷۵FC/ به دست آمد (جدول ۳). روند افزایش هدایت روزنه‌ای در تمامی سطوح سالیسیلیک اسید با افزایش تنش خشکی افزایش نشان داد، به طوری که مقدار این صفت در اعمال ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و تیمار-های تنش خشکی ۷۵FC/، ۵۰FC/ و ۲۵FC/ به ترتیب ۵/۵۳، ۶/۴۳ و ۶/۸۱ میلی‌مول بر متر مربع بر ثانیه بود (جدول ۳).

تیمارهای ۱۰۰ppm و تیمار تنش خشکی ۵۰FC/ از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری نداشت. نتایج نشان داد که در تمام سطوح تنش خشکی اعمال ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید نسبت به سایر سطوح سالیسیلیک اسید شاخص پایداری غشاء مقدار بیشتری را نشان داد (جدول ۳).

محتوای نسبی آب: محتوای نسبی آب تحت تاثیر اثرات ساده و متقابل تیمارها معنی‌دار شد (جدول ۱). کمترین مقدار محتوای نسبی آب برگ از تیمار ۲۰۰ppm سالیسیلیک اسید به دست آمد که نسبت به عدم مصرف آن حدود ۵ درصد کمتر بود. با افزایش تنش خشکی محتوای آب نسبی برگ کاهش یافت (جدول ۲). بیشترین مقدار محتوای نسبی آب برگ از عدم مصرف سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۷۵FC/ به دست آمد و کمترین مقدار صفت مذکور در تیمار تنش خشکی ۲۵FC/ و سطح ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید با مقدار ۵۷ درصد دست آمد (جدول ۳). با این حال اعمال ۲۰۰ppm سالیسیلیک اسید در تیمار خشکی ۲۵FC/ نسبت به اعمال دو تیمار صفر و ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید در همین سطح تنش خشکی به ترتیب سبب افزایش حدود ۴ و ۱۲ درصد محتوای آب نسبی برگ شد (جدول ۳).

عدد کلروفیل‌متر: تاثیر سالیسیلیک اسید، تنش خشکی و برهمکنش آنها بر عدد کلروفیل‌متر معنی‌دار بود (جدول ۱). بیشترین مقدار این شاخص از عدم مصرف سالیسیلیک اسید به دست آمد و با افزایش غلظت سالیسیلیک اسید عدد کلروفیل‌متر کاهش یافت. کمترین مقدار صفت مذکور از تیمار تنش خشکی ۲۵FC/ به دست آمد. با این حال با تیمار تنش خشکی ۵۰FC/ تفاوت معنی‌داری از لحاظ آماری در صفت مذکور وجود نداشت (جدول ۲). روند منطقی در بررسی نتایج برهمکنش تیمارها از نظر صفت فوق مشاهده نشد. بیشترین مقدار عدد کلروفیل‌متر از تیمار عدم مصرف سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۷۵FC/ مشاهده شد و کمترین مقدار صفت مذکور از اعمال ۲۰۰ppm سالیسیلیک اسید و در سطح تنش خشکی ۵۰FC/ به دست آمد (جدول ۳).

فتوسنتز: نتایج تجزیه واریانس حاکی از اثر معنی‌دار ($P < 0.01$) سالیسیلیک اسید، تنش خشکی و برهمکنش آنها بر مقدار فتوسنتز بود (جدول ۱). بیشترین مقدار فتوسنتز از تیمار ۱۰۰ppm سالیسیلیک اسید به دست آمد

جدول ۳. مقایسه میانگین برهمکنش تیمارهای سالیسیلیک اسید × تنش خشکی بر صفات مورفولوژیک (ارتفاع بوته، تعداد و طول شاخه، وزن خشک ریشه)، فیزیولوژیک (فتوسنتز، عدد کلروفیل متر، شاخص پایداری غشاء، محتوای نسبی آب، تعرق، هدایت روزنه ای)، عملکرد و اجزاء عملکرد (غلاف در بوته، دانه در غلاف، وزن ۱۰۰ دانه و وزن دانه در بوته) گیاه خردل، ۱۳۹۱.

Table 3. Mean comparison of interaction Slicylic acid × drought stress treatments on morphology (plabt height, number and length branch per plant, root dry weight), physiology (Photosynthesis, Spad, MSI, RWC, Transpiration, Stomata conductivity) and components yields (number pod per plant, seed number per pod, 100-weight and seed weight per plant) traits in mustard plant in 2012.

برهمکنش تیمارهای سالیسیلیک اسید در تنش خشکی	ارتفاع (سانتی متر)	تعداد شاخه در بوته	طول شاخه (سانتی متر)	سطح برگ (سانتی متر مربع)	وزن خشک برگ (گرم)	وزن خشک ریشه (گرم)	عدد کلروفیل متر	فتوسنتز (میکرومول CO ₂ بر متر مربع در ثانیه)
Interaction between SA× D	Height (Cm)	Branches per plant	Branch Length (Cm)	Leaf area (Cm ²)	Leaf weight (g)	Dry root (g)	Spad	Photosynthesis (μmol CO ₂ . m ⁻² . s ⁻¹)
SA1×D1*	85.3 ^b	3.33 ^c	14.0 ^e	100.6 ^c	0.948 ^b	7.50 ^a	44.1 ^a	8.66 ^b
SA1×D2	74.0 ^{cd}	3.33 ^c	15.0 ^{de}	84.3 ^e	0.790 ^d	5.57 ^b	32.6 ^c	8.03 ^d
SA1×D3	69.7 ^{cde}	2.33 ^d	16.0 ^{de}	43.7 ^g	0.622 ^e	4.13 ^{de}	38.8 ^b	6.47 ^g
SA2×D1	60.3 ^f	3.67 ^{bc}	23.0 ^{bc}	123.0 ^a	0.884 ^c	8.30 ^a	35.4 ^{bc}	9.13 ^a
SA2×D2	65.3 ^{ef}	4.33 ^b	17.0 ^d	97.7 ^c	0.802 ^d	6.07 ^b	32.3 ^c	8.47 ^{bc}
SA2×D3	67.0 ^{ef}	5.33 ^a	20.3 ^c	61.6 ^f	0.669 ^e	5.13 ^{bcd}	33.8 ^c	7.47 ^e
SA3×D1	96.7 ^a	2.00 ^d	33.3 ^a	106.6 ^b	1.03 ^a	7.77 ^a	34.9 ^{bc}	8.60 ^b
SA3×D2	76.7 ^c	2.33 ^d	25.7 ^b	93.8 ^d	0.780 ^d	4.78 ^{cde}	25.8 ^d	8.23 ^{cd}
SA3×D3	60.7 ^f	3.67 ^{bc}	25.7 ^b	59.7 ^f	0.541 ^f	3.93 ^e	33.6 ^c	7.07 ^f

Table 3. Continued

جدول ۳. ادامه

برهمکنش تیمارهای سالیسیلیک اسید در تنش خشکی	تعرق	هدایت روزنه‌ای	شاخص پایداری غشاء (٪)	محتوای آب نسبی (٪)	غلاف در بوته	دانه در غلاف	وزن صد دانه	وزن دانه در بوته
Interaction between SA× D	Transpiration	Stomatal conductivity	Membrane Stability Index (%)	Relative Water Content (%)	Pod per plant	Seed per pod	100-Seed weight (g)	Seed weight per plant (g)
SA1×D1*	89.9 ^b	6.17 ^d	72.9 ^{bc}	88.0 ^a	6.00 ^{cd}	31.3 ^{cd}	0.317 ^a	0.595 ^d
SA1×D2	81.9 ^c	6.61 ^{bc}	72.3 ^{bcd}	70.3 ^c	5.00 ^d	24.0 ^{ef}	0.270 ^a	0.328 ^e
SA1×D3	40.6 ^f	7.21 ^a	70.9 ^d	62.7 ^d	6.33 ^c	22.1 ^f	0.250 ^a	0.347 ^e
SA2×D1	92.7 ^{ab}	5.13 ^f	74.9 ^a	81.0 ^b	9.00 ^a	44.7 ^a	0.347 ^a	1.43 ^a
SA2×D2	47.9 ^e	6.17 ^d	74.2 ^{ab}	71.3 ^c	7.67 ^b	37.0 ^b	0.317 ^a	0.901 ^b
SA2×D3	28.8 ^g	6.67 ^{bc}	72.0 ^{bcd}	57.0 ^e	7.67 ^b	33.7 ^c	0.302 ^a	0.773 ^c
SA3×D1	95.1 ^a	5.53 ^e	66.6 ^e	79.0 ^b	3.67 ^f	29.3 ^d	0.303 ^a	0.325 ^e
SA3×D2	61.6 ^d	6.43 ^{cd}	65.9 ^{cd}	70.7 ^c	4.33 ^{ef}	25.0 ^e	0.273 ^a	0.309 ^e
SA3×D3	25.6 ^g	6.81 ^b	65.5 ^e	65.0 ^d	6.27 ^c	20.0 ^g	0.269 ^a	0.287 ^e

میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنی داری با هم ندارند.

Means, that have same alphabet are not significantly different at $\alpha=0.05$ by LSD test.

- تیمارهای سالیسیلیک اسید: SA1 (صفر)، SA2: ۱۰۰ ppm و SA3: ۲۰۰ ppm

- Salicylic acid treatment: SA1 (zero), SA2 (100 ppm) and SA3 (200 ppm)

تیمار تنش خشکی: D1: ۷۵٪ FC، D2: ۵۰٪ FC و D3: ۲۵٪ FC.

- Drought Stress: D1: %75 FC, D2: %50 FC and D3: %25 FC.

وزن دانه در بوته: اثرات سالیسیلیک اسید، تنش خشکی و برهمکنش آنها بر وزن دانه در بوته معنی‌دار ($P < 0.01$) بود (جدول ۱). بیشترین و کمترین وزن دانه در بوته به ترتیب از اعمال ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید به ترتیب به مقدار ۱/۰۴ و ۰/۳۰۷ گرم به دست آمد (جدول ۲). با افزایش تنش خشکی به ۵۰ و ۲۵٪ FC، وزن دانه در بوته نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC به ترتیب حدود ۳۶ و ۳۹ درصد کاهش یافت (جدول ۲). نتایج برهمکنش تیمارها نشان داد که بیشترین مقدار وزن دانه در بوته از اعمال تیمار ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC با مقدار ۱/۴۳ گرم دانه در بوته به دست آمد که نسبت به دو سطح صفر و ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در همین سطح تنش خشکی (۷۵٪ FC) به ترتیب حدود ۵۸ و ۷۷ درصد بیشتر بود. هرچند در تمام تیمارها با افزایش تنش خشکی وزن دانه در بوته کاهش یافت، با این حال اعمال ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در تمام سطوح تیمار تنش خشکی مقدار کاهش وزن دانه در بوته نسبت به دو سطح صفر و ۲۰۰ ppm آن کمتر بود. کمترین وزن دانه در بوته از اعمال ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۲۵٪ FC به دست آمد (جدول ۳). نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که بیشترین همبستگی مثبت و معنی‌دار وزن دانه در بوته با تعداد دانه در غلاف ($r = 0.93^{**}$)، با تعداد غلاف در بوته ($r = 0.84^{**}$) و با وزن ۱۰۰ دانه ($r = 0.84^{**}$) داشت. در بین صفات فیزیولوژیک نیز بین وزن دانه در بوته و فتوسنتز همبستگی مثبت و معنی‌دار ($r = 0.51^{**}$) مشاهده شد (جدول ۴).

بحث

متابولیسم گیاه در پاسخ به تنش اسمزی تغییر می‌کند و قرار گرفتن گیاه در معرض تنش اسمزی سبب ایجاد تنش ثانویه اکسیداتیو در گیاه در حال رشد شده و سبب بروز خسارت می‌شود (Munns et al., 2002). در مقابل اثرات مضر تنش خشکی در گیاه، کاربرد سالیسیلیک اسید سبب بهبود وزن تازه اندام هوایی گیاه شده است (Gopal and Iwama, 2007). نتایج این آزمایش نشان داد در شرایط تنش خشکی اعمال ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید سبب بهبود بسیاری از صفات مورد بررسی مانند وزن دانه در بوته و فتوسنتز شد. اما این الزاماً به این معنی نیست که در شرایط تنش خشکی امکان بهبود برای صفات در یک دامنه

تعرق: اثر سالیسیلیک اسید، تنش خشکی و برهمکنش آنها بر مقدار تعرق معنی‌دار بود (جدول ۱). با افزایش غلظت سالیسیلیک اسید مقدار تعرق کاهش یافت به طوری که در تیمار ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید نسبت به تیمار صفر و ۱۰۰ ppm آن مقدار تعرق به ترتیب حدود ۲۰ و ۵ درصد کاهش یافت (جدول ۲). تعرق با افزایش تنش خشکی روند کاهشی نشان داد (جدول ۲). نتایج برهمکنش تیمارها نشان داد که بیشترین مقدار تعرق از تیمار ۲۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC به دست آمد که نسبت به دو سطح تیمار صفر و ۱۰۰ ppm آن در همین سطح تنش خشکی به ترتیب حدود ۵ و ۳ درصد بیشتر بود. در هر سطح اعمال سالیسیلیک اسید با افزایش تنش خشکی مقدار تعرق کاهش نشان داد و این کاهش در اعمال سطح ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و در تمامی سطوح تنش خشکی مشهودتر بود. کمترین مقدار صفت فوق در اعمال تیمارهای ۱۰۰ ppm و ۲۰۰ ppm در تنش خشکی ۲۵٪ FC به ترتیب به مقدار ۲۸/۸ و ۲۵/۶ (mmol. $\text{H}_2\text{Ocm}^{-2}.\text{s}^{-1}$) به دست آمد (جدول ۳).

اجزای عملکرد: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تاثیر

سالیسیلیک اسید و تنش خشکی بر تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در غلاف معنی‌دار ($P < 0.01$) شد (جدول ۱)، به طوری که بیشترین تعداد غلاف در بوته و دانه در غلاف از اعمال ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید حاصل شد. افزایش تنش خشکی سبب کاهش مقدار این صفات شد به طوری که در تیمار تنش خشکی ۵۰٪ FC تعداد غلاف در بوته و دانه در غلاف نسبت به تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC به ترتیب حدود ۲۰ و ۱۸ درصد کاهش یافت و با افزایش تیمار تنش خشکی به ۲۵٪ FC نیز صفات فوق به مقدار بیشتری کاهش نشان داد (جدول ۲). بیشترین تعداد غلاف در بوته و دانه در غلاف از اعمال ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید و تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC به ترتیب با مقدار ۹ و ۴۴/۷ به دست آمدند (جدول ۳). وزن صد دانه تحت تاثیر تیمار خشکی معنی‌دار شد ($P < 0.01$)، اما تحت تاثیر سالیسیلیک اسید و برهمکنش سالیسیلیک اسید و تنش خشکی قرار نگرفت (جدول ۱). بیشترین مقدار صفت مذکور از تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC با مقدار ۰/۳۲۶ گرم حاصل شد و کمترین مقدار آن از تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC به دست آمد (جدول ۲).

سولوها شود (Madah et al., 2006). نتایج تحقیقات نشان داد که اعمال ۱- ۰/۵ میلی‌مولار (۱۳۸-۶۹ میلی‌گرم در لیتر) سالیسیلیک اسید در محیط کشت گیاهچه‌های سویا اثری در رشد آنها نداشت، اما افزایش غلظت آن به ۵ میلی-مولار در لیتر در محیط کشت اثر مضر بر رشد گیاهچه-های سویا داشت (Lian et al., 2000). در مطالعه دیگری کاربرد ۱ میلی مولار ($138\text{mg}\cdot\text{L}^{-1}$) سالیسیلیک اسید در گوجه فرنگی (Tari et al., 2002) و ۰/۵ میلی مولار ($70\text{mg}\cdot\text{L}^{-1}$) در لوبیا (Senaratna et al., 2000) سبب بهبود اثرات مضر تنش شوری گردید.

در این مطالعه افزایش سطح تنش خشکی به ۵۰ و ۲۵٪ FC سبب کاهش RWC به ترتیب حدود ۱۴ و ۲۶ درصد در مقایسه با شرایط تنش خشکی ۷۵٪ FC شد و اعمال سالیسیلیک اسید به میزان ۱۰۰ ppm در تیمار تنش خشکی ۵۰٪ FC سبب بهبود میزان RWC سلول شد. افزایش RWC در پاسخ به تنش خشکی با افزایش میزان سالیسیلیک اسید نیز توسط لونت تونا و همکاران (Levent et al., 2007) در ذرت و آگروال و همکاران (Agrawal et al., 2005) در گندم گزارش شده است. اثر دیگر سالیسیلیک اسید در بهبود رشد و تولید در گیاه، کمک به انسجام و پایداری غشاء از طریق کاهش اثر H_2O_2 در غشاء در مقایسه با شاهد است (Agrawal et al., 2005) که سبب کاهش اثر تنش اکسیداتیو و جلوگیری از پراکسیده شدن غشاء شده است. در مطالعه حاضر اعمال ۱۰۰ ppm سالیسیلیک اسید در سطوح مختلف تنش خشکی سبب بهبود شاخص پایداری غشاء شد. فتوسنتز مهمترین فرآیند گیاه است که تحت تاثیر شرایط محیطی، رشد و تولید را در گیاه تحت تاثیر قرار می‌دهد (NatranaLawor, 2005).

با افزایش مقدار سالیسیلیک اسید، میزان فتوسنتز نیز افزایش یافت، که با مطالعات خان و همکاران (Khan et al., 2003) در سویا و سینگ و اوشه (Singh and Usha, 2003) در گندم موافقت دارد. به نظر می‌رسد افزایش فتوسنتز در اثر کاربرد سالیسیلیک اسید ناشی از تاثیر آن بر افزایش فعالیت آنزیم رابیسکو باشد (Gutierrez-Coronado et al., 1998). از طرفی سالیسیلیک اسید اثر آبسزیک اسید (ABA) را در بستن روزنه‌ها کاهش داده (Rai et al., 1986) و در نتیجه سبب

ثابتی قرار دارد (Horvath et al., 2007). در همین رابطه سناراتنا و همکاران (Senaratna et al., 2000) گزارش کردند در شرایط تنش خشکی غلظتی از سالیسیلیک اسید که سبب جلوگیری از ایجاد خسارت در گیاه گوجه فرنگی و لوبیا می‌شود در دامنه بین ۰/۱ تا ۰/۵ میلی‌مولار قرار دارد. در مطالعه دیگری ساخابوتیدونوا و همکاران (Sakhabutdinova et al., 2003) گزارش کردند که اعمال غلظت ۰/۰۵ میلی مولار سالیسیلیک اسید در گیاهچه‌های گندم سبب افزایش تقسیم سلولی در سلول‌های مریستم انتهایی گیاهچه گندم شده که رشد گیاه را افزایش داده است. تاثیر سالیسیلیک اسید در بهبود رشد در شرایط تنش خشکی وابسته به عواملی مانند گونه گیاهی، طریق مصرف و غلظت سالیسیلیک اسید است (Pal et al., 2006; Horvath et al., 2007). در آراییدوبسیس، سالیسیلیک اسید دارای دو نقش است. ابتدا برای ایجاد دفاع آنتی اکسیدانی و نگهداری وضعیت ریداکس سلول ضروری است (Sharma et al., 1996). بنابراین سالیسیلیک اسید برای دفاع آنتی اکسیدانی در مقابل تنش اکسیداتیو تولید شده ناشی از وجود گونه‌های فعال اکسیژن مانند رادیکال‌های هیدروکسیل ($\text{OH}^\bullet$)، سوپراکسید ($\text{O}_2^\bullet$) و اکسیژن نوزاد ($^1\text{O}_2$) ضروری است (Rao and Davis, 1999). دوم تجمع زیاد سالیسیلیک اسید سبب تحریک مسیر مرگ برنامه‌ریزی سلول^۱ شده و از این طریق حساسیت سلول به تجمع مقدار زیاد گونه‌های فعال اکسیژن را افزایش می‌دهد (Rao and Davis, 1999).

در مطالعه حاضر افزایش غلظت سالیسیلیک اسید به ۱۰۰ ppm در تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC سبب بهبود وزن دانه در بوته نسبت به عدم مصرف آن در تیمار تنش خشکی ۷۵٪ FC به میزان حدود ۵۸ درصد شد و با افزایش غلظت سالیسیلیک اسید به ۲۰۰ ppm سبب کاهش رشد و وزن دانه در بوته شد. بررسی‌ها نشان می‌دهد که غلظت‌های زیاد سالیسیلیک اسید موجب تخریب بافت‌های درونی برگ و افزایش بافت استحکامی و چوبی شدن ساقه و ریشه می‌شود (Gaspar and Penel, 1991). از طرف دیگر سالیسیلیک اسید یک ترکیب فنلی است و می‌تواند با کاهش pH دیواره سلولی موجب فعال شدن آنزیم‌هایی مانند اکسیدازها و پراکسیدازها شود و از این راه نیز موجب افزایش چوبی شدن

جدول ۴. همبستگی بین صفات مورفولوژیک (ارتفاع بوته، تعداد و طول شاخه، وزن خشک ریشه)، فیزیولوژیک (فتوسنتز، عدد کلروفیل متر، شاخص پایداری غشاء، محتوای نسبی آب، تعرق و هدایت روزنه ای)، عملکرد و اجزاء عملکرد (غلاف در بوته، دانه در غلاف، وزن ۱۰۰ دانه و وزن دانه در بوته) گیاه خردل تحت تنش سطوح مختلف خشکی و سالیسیلیک اسید.

Table 6. Correlation between morphology (plant height, number and length branch per plant, dry root weight), physiology (Photosynthesis, Spad, MSI, RWC, Transpiration, Stomata conductivity) and components yields (number pod per plant, seed number per pod, 100-weight and seed weight per plant) traits in mustard plant was affected by different levels Salicylic acid and drought stress condition.

	1†	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1†	1															
2	-0.51*	1														
3	0.06 ^{ns}	-0.29 ^{ns}	1													
4	0.27 ^{ns}	-0.12 ^{ns}	0.17 ^{ns}	1												
5	0.67**	-0.43*	0.10 ^{ns}	0.83**	1											
6	0.34*	-0.6 ^{ns}	-0.11 ^{ns}	0.83**	0.78**	1										
7	0.25 ^{ns}	-0.39*	-0.34 ^{ns}	0.46*	0.50**	0.43*	1									
8	0.46*	-0.32 ^{ns}	-0.08 ^{ns}	0.82**	0.90**	0.79**	0.57**	1								
9	0.29 ^{ns}	0.02 ^{ns}	0.10 ^{ns}	0.96**	0.78**	0.80**	0.41*	0.76**	1							
10	-0.23 ^{ns}	0.10 ^{ns}	-0.20 ^{ns}	-0.90**	-0.74**	-0.86**	-0.31 ^{ns}	-0.70**	-0.86**	1						
11	0.22 ^{ns}	-0.03 ^{ns}	-0.061**	-0.10 ^{ns}	0.21 ^{ns}	0.33 ^{ns}	0.24 ^{ns}	0.37 ^{ns}	-0.10 ^{ns}	-0.02 ^{ns}	1					
12	0.65**	-0.45*	0.01 ^{ns}	0.73**	0.91**	0.80**	0.60**	0.82**	0.74**	-0.73**	0.20 ^{ns}	1				
13	-0.68**	0.63**	-0.30 ^{ns}	0.03 ^{ns}	-0.32 ^{ns}	0.10 ^{ns}	-0.10 ^{ns}	-0.12 ^{ns}	0.04 ^{ns}	-0.13 ^{ns}	0.22 ^{ns}	-0.33 ^{ns}	1			
14	-0.20 ^{ns}	0.40*	-0.11 ^{ns}	0.70**	0.31 ^{ns}	0.71**	0.24 ^{ns}	0.41 ^{ns}	0.71**	-0.72**	0.10 ^{ns}	0.32 ^{ns}	0.62 ^{ns}	1		
15	0.03 ^{ns}	0.30 ^{ns}	-0.17 ^{ns}	0.81**	0.51**	0.83**	0.31 ^{ns}	0.61**	0.75 ^{ns}	-0.81**	0.31 ^{ns}	0.51**	0.50**	0.94**	1	
16	-0.44*	0.50*	-0.20 ^{ns}	0.51**	0.11 ^{ns}	0.53**	0.20 ^{ns}	0.30 ^{ns}	0.51**	-0.61**	0.14 ^{ns}	0.12 ^{ns}	0.84**	0.93**	0.84**	1

^{ns}، * و **: به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد.

^{ns}، * and ** are non-significant and significant at the 5 and 1% probability level respectively

†: ۱) ارتفاع، ۲) شاخه در بوته، ۳) طول شاخه، ۴) سطح برگ، ۵) وزن برگ، ۶) وزن خشک ریشه، ۷) شاخص پایداری غشاء، ۸) محتوای آب نسبی، ۹) فتوسنتز، ۱۰) تعرق، ۱۱) عدد کلروفیل متر، ۱۲) هدایت روزنه ای، ۱۳) غلاف در بوته، ۱۴) دانه در غلاف، ۱۵) وزن ۱۰۰ دانه، ۱۶) وزن دانه در بوته.

†: 1) Height, 2) Branch per plant, 3) Length of branch, 4) Leaf area, 5) Leaf weight, 6) Dry root weight, 7) Membrane stability index, 8) Relative water content, 9) Photosynthesis, 10) Transpiration, 11) Spad, 12) Stomata conductivity, 13) Pod per plant, 14) Seed per pod, 15) 100 seed weight, 16) Seed weight per plant.

است. به نظر می‌رسد سالیسیلیک اسید از طریق به تاخیر انداختن سنتز اتیلن، دیپلاریزاسیون غشاء توسط گونه‌های اکسیداتیو اکسیژن، سبب تقویت و تحریک فتوسنتز و در نتیجه باعث افزایش تولید گیاه شده است (Leslie and Romani, 1988).

به طور کلی نتایج این مطالعه نشان داد که کاربرد سالیسیلیک اسید تا ۱۰۰ ppm در شرایط تنش خشکی سبب بهبود بسیاری از فرآیندهای فیزیولوژیکی گیاه شد که در نهایت عملکرد گیاه را تحت تاثیر قرار داد و باعث افزایش آن شد.

افزایش میزان فتوسنتز گردیده است. در این آزمایش با افزایش فتوسنتز، تولید گیاه نیز تحت تاثیر قرار گرفت و افزایش یافت، به طوری که افزایش غلظت سالیسیلیک اسید به ۱۰۰ ppm در تمام تیمارهای تنش خشکی، سبب افزایش وزن دانه در بوته نسبت به عدم مصرف سالیسیلیک اسید در تمام سطوح تنش خشکی به ترتیب حدود ۵۸، ۶۳ و ۵۵ درصد شد. نتایج مشابهی در خصوص سالیسیلیک اسید در افزایش عملکرد در گیاهان از طریق افزایش اجزای آن، مانند تعداد غلاف در بوته در ماش (Singh and Kaur, 1980) و لوبیا (Sadeghipour and Aghaei, 2012) گزارش شده

منابع

- Agrawal, S., Sairam, R.K., Srivastava, G.C., Meena, R.C., 2005. Changes in antioxidant enzymes activity and oxidative stress by abscisic acid and salicylic acid in wheat genotypes. *Biologia Plantarum*. 49, 541 - 550.
- Dat, J.F., Foyer, C.H., Scott, I.M., 1998. Changes in salicylic acid and antioxidants during induced thermo tolerance in mustard seedlings. *Plant Physiology*. 118, 1455 - 1461.
- Fazelikakhki, S.F., Nezami, A., Parsa, M., Kafi, M., 2012. Evaluation of sesame ecotypes (*Sesamum indicum* L.) for salinity tolerance in field and control conditions. Ph.D dissertation, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Iran. [In Persian with English Summary].
- Gaspar, T., Penel, C., 1991. Biochemical, Molecular and Physiological Aspects of Plant Peroxidases. Freeman Press, 249P.
- Gopal, J., Iwama, K., 2007. In vitro screening of potato against water stress mediated through sorbitol and polyethylene glycol. *Plant Cell Reproduction*. 26, 693 - 700.
- Gunes, A., Inal, A., Alpaslan, M., Cicek, N., Guneri, E., Eraslan, F., Guzelordu, T., 2005. Effects of exogenously applied salicylic acid on the induction of multiple stress tolerance and mineral nutrition in maize (*Zea mays* L.). *Archives Agronomy Soil Science*. 51, 687-695.
- Gutierrez-Coronado, M.A., Trejo-Lopez, C., Larque-Saavedra, A., 1998. Effects of salicylic acid on the growth of roots and shoots in soybean. *Plant Physiology and Biochemistry*. 38(4), 563-565.
- Hanson, A.D., Hitz, W.D., 1982. Metabolic responses of mezophytes to plant water deficit. *Annual Review of Plant Physiology*. 33, 163-203.
- Horvath, E., Szalai, G., Janda, T., 2007. Induction of abiotic stress tolerance by salicylic acid signalling. *Plant Growth Regulation*. 26, 290 - 300.
- Joseph, B., Jini, D., Sujatha, S., 2010. Insight into role of exogenous salicylic acid on plants growth under salt environment. *Asian Journal of Crop Science*. 2(4), 226 - 235.
- Kafi, M., Borzoei, A., Salehi, M., Kamandi, A., Masomi, A., Nabati, J., 2009. Environmental Stress on Plant Physiology. Mashhad University Jahad publication. (Translation).
- Khan, W., Prithiviraj, B., Smith, D.L., 2003. Photosynthetic responses of corn and soybean to foliar application of salicylates. *Journal of Plant Physiology*. 160, 485-492.
- Koocheki, A.R., Alizadeh, A., 1995. *Fundamental Agronomy in Dryland Region*. Astane Ghods Razavi Press.
- Leslie, C.A., Romani, R.J., 1988. Inhibition of ethylene biosynthesis by salicylic acid. *Plant Physiology*. 88, 833-837.
- Levent Tuna, A., Kaya, C., Dikilitas, M., Yokas, I., Burun, B., Altunlu, H., 2007. Comparative effects of various salicylic acid derivatives on key growth parameters and some enzyme activities in salinity stressed maize (*Zea mays* L.) plants. *Pakistan Journal of Botany*. 39(3), 787 - 798.
- Levitt, J., 1980. Stress Terminology. In: Tuner, N.C., Kramer, P.J.(eds.), *Adaptation of Plants to Water and High Temperature Stress*. Willey, New York, USA, pp437-439.
- Lian, B., Zhou, X., Miransari, M., Smith, D.L., 2000. Effects of salicylic acid on the development and root nodulation of soybean seedlings. *Journal of Agronomy and Crop Science*. 185, 187-192.
- Madah, S.M., Fallahian, F.A., Sabaghpour, S.H., Chalibian, F., 2006. Effect of salicylic acid on yield, yield components and anatomical structure of chickpea (*Cicer arietinum* L.). *Journal of Basic Sciences (Islamic Azad University)*. 1(62), 61- 70. [In Persian with English Summary].
- Metwally, A., Finkemeier, I., George, M., Dietz, K., 2003. Salicylic acid alleviates the cadmium toxicity in barley seedlings. *Plant Physiology*. 132, 272-281.
- Munns, R., Husain, S., Rivelli, A.R., James, R.A., Condon, A.G., Lindsay, M.P., Lagudah, E.S., Schachtman, D.P. Hare, R.A., 2002. Avenues for increasing salt tolerance of crops and the role of physiologically based selection traits. *Plant and Soil*. 247, 93-105.
- Najafian, S., Khoshkhui, m., Tavallali, V., Saharkhiz, M.J., 2009. Effect of Salicylic Acid and Salinity in Thyme (*Thymus vulgaris* L.): investigation on changes in gas

- exchange, water relations, and membrane stabilization and biomass accumulation. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*. 3(3), 2620-2626.
- Natr, L., Lawlor, D.W., 2005. Photosynthetic Plant Productivity. In: Pessaraki, M. (ed.), *Handbook of Photosynthesis*, 2nd Ed. C.R.C. Press, New York, USA, 501-524.
- Pal, M., Horvath, E., Janda, T., Paldi, E., Szalai, G., 2006. Physiological changes and defense mechanisms induced by cadmium stress in maize. *Journal of Plant Nutrition and Soil Science*. 169, 239 - 246.
- Rai, V.K., Sharma, S.S., Sharma, S., 1986. Reversal of ABA-induced Stomatal closure by phenolic compounds. *Journal of Experimental Botany*. 37, 129-34.
- Rao, M.V., Davis, R.D., 1999. Ozone-induced cell death occurs via two distinct mechanisms in *Arabidopsis*: the role of salicylic acid. *Plant Journal*. 17, 603-614.
- Raskin, I., 1992. Role of salicylic acid in plants. *Annual Review on Plant Physiology and Molecular Biology*. 43, 439-63.
- Sadeghipour, O., Aghaei, P., 2012. Response of common bean (*Phaseolus vulgaris* L.) to exogenous application of salicylic acid (SA) under water stress conditions. *Advances in Environmental Biology*. 6(3), 1160-1168.
- Sakhabutdinova, A.R., Fatkhutdinova, D.R., Bezrukova, M.V., Shakirova, F.M., 2003. Salicylic acid prevents the damaging action of stress factors on wheat plants. *Bulgarian Journal of Plant Physiology. Special Issue*, 314 - 319.
- Sairam R.K., Rao K.V., Srivastava G.C., 2002. Differential response of wheat genotypes to longterm salinity stress in relation to oxidative stress, antioxidant activity and osmolyte concentration. *Plant Science*. 163, 1037-1046.
- Secenji, M., Lendvai, Á., Hajósné, Z., Dudits D., Györgyey, J., 2005. Experimental system for studying long-term drought stress adaptation of wheat cultivars. *Acta Biologica Szegediensis*. 49(1-2), 51-52.
- Senaratna, T., Touchell, D., Bunn, E., Dixon, K., 2000. Acetyl salicylic acid (Aspirin) and salicylic acid induce multiple stress tolerance in bean and tomato plants. *Plant Growth Regulation*. 30, 157 - 161.
- Sharma, Y.K., Leon, J., Raskin, I., Davis, K.R., 1996. Ozone-induced response in *Arabidopsis thaliana*: role of salicylic acid in the accumulation of defense-related transcripts and induced resistance. *Proceeding of the national Academy of Sciences of the United State of America*. 93(10), 5066-5104.
- Singh, G., Kaur, M., 1980. Effect of growth regulators on padding and yield of mung bean (*Vignaradiata* L.) Wilczek. *Indian Journal of Plant Physiology*. 23, 366-70.
- Singh, B., Usha, K., 2003. Salicylic acid induced physiological and biochemical changes in wheat seedling under water stress. *Plant Growth Regulation*. 39, 137 - 141.
- Singh, S., Singh, R.R., Verma, A.K., 2011. Improvement protocol for shoot regeneration in *Brassica campestris* L. *International Journal of Science Innovations and Discoveries*. 1(2), 247-254.
- Sinha, N.C., Patil, B.D., 1986. Screening of barley varieties for drought resistance. *Plant Breeding*. 97, 13-19.
- Smart, R.E., Bingham, G.E. 1974. Rapid estimates of relative water content. *Plant Physiology*, 53: 258-260.
- Tari, I., Csiszar, J., Szalai, G., Horvath, F., Pecsvaradi, A., Kiss, G., Szepesi, M.A., Szabo, Erdei, L., 2002. Acclimation of tomato plants to salinity after a salicylic acid pre-treatment. *Acta Biologica Szegediensis*. 46, 55-56.
- Wang, L.J., Li, S.H., 2005. Salicylic acid-induced heat or cold tolerance in relation to Ca^{2+} homeostasis and antioxidant systems in young grape plants. *Plant Science*. 170, 685-694.
- Waseem, M., Athar, H., Ashraf, M., 2006. Effect of salicylic acid applied through rooting medium on drought tolerance of wheat. *Pakistan Journal of Botany*. 38(4), 1127 - 1136.